

‘ತೆವಳ್ಳತ್ತ ಎತ್ತಲೋ ಹೊರಟಿಹೊಗುತ್ತದೆ. ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಿಣತಿ ಹಿಸುಗುಡುತ್ತಾಳೆ... ‘ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಲೀ ನವಿಲೀ’ ಮುಂಚಾನೆಯಿಂದ ನಸುಕಿನವರೆಗೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮುಂದೆ ದುಡಿಯುವ, ದಿನದು ಧಾವತದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಒಡುವ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು, ಇವಳ ಕಣ್ಣಮುಂದೇಕೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ ನವಿಲು?...’

ಇವಳ ಅಭಿಖಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ನೋಕರಿದ್ದಾರೆ; ಇವರಲ್ಲಿ ಅಧರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹುಡುಗರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನೋರಿಟು ಜನರಾದರೂ ಇವಳನ್ನು ಅರೆಕಾ ನಿತು ನೋಡಬೇಕು ರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ತಾನು ಸೋತು ಇವಳನ್ನು ಗೀಲ್ಸಲಾರನೇ? ಪರಿಣತಿ ಒದಿದ ಎಷ್ಟೂಂದು ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ, ನೋಡಿದ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ? ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಿವ್ಯಾಪರು ನಿಜವಾದ ಪಾತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲವೇ? ಬಿಂಡಿತ ಇವೆ!

ಹೀಗೊಂದು ದಿನ ಬ್ರೈಂಕ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ, ಯಾರೋ ಒಂದಿಬ್ಬರು, ಪರಿಣತಿ ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮೇಫಿನಾದನ್ನು ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ತುತ ವರಡೂ ಒಂದೇ ಹೆಸರಿನದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ‘ಅರೆ! ಇದೇನು ಪಾಟ್‌F—ಬ್ನೋ ಮತ್ತು ಪಾಟ್‌F—ಟು ಇಬೀಕು ಅಲ್ಲಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೌದು! ಇಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಾದು ‘Men Without Women’ ಪ್ರಸ್ತುತಕೆಂಬೆ? ಈ ಕಾತಾರೇಯವು ಪರಿಣತಿ ಮತ್ತು ಮೇಫಿನಾದನ್ನು ಇಬ್ಬರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಹೆಸರು ಒಂದೇ-ಆದರೆ ಬರೆದವರು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರು! ಪರಿಣತಿ ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ಅಮೇರಿಕದ ಕೆರ್ಗಾರ ಹೆಮಿಂಗ್‌ ಬರೆದದ್ದು ಮತ್ತು ಮೇಫಿನಾದನ್ನು ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಪಾನಿನ ಹರುಕಿ ಮುರಕಾಮಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದ. ಆದರೆ, ಇಬ್ಬರ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳ ಮೊದಲ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ನಡುವೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಾರು ವರ್ವಾಗಳ ಅಂತರವಿತ್ತು! ಆದರೆ, ಆವಶ್ಯ ಆ ಇಬ್ಬರು ಬರಹಗಾರರು ಈ ಇಬ್ಬರು ಒಂದುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ತಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಹೆಮಿಂಗ್, ಪರಿಣತಿಯ ತನ್ನ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಒದಿದ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದರೆ, ಮೇಫಿನಾದನ್ನು ಮೊನ್ಯೆ ಮೊನ್ಯೆಯವ್ಯೇ ಕೊಂಡ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮುರಕಾಮಿಯದ್ದು. ಪರಿಣತಿಗೆ ಹೆಮಿಂಗ್‌ ಇಷ್ಟುದವನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವಳು ಅಪ್ಪು ವರ್ವಾಗಳ ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಕಢೆಗಳನ್ನು ಒದಲು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದು, ಈತನ ಪುರುಷರೇ ವಿಜ್ಞಬಿಸುವ ಕಥಗಳಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಈಗೇನಾದರೂ ಹೊಸ ಅರ್ಥ ಕಂಡೇತೇ ಎಂದು ನೋಡುವ ಕುತ್ತಾಗಲದಿಂದ ಅಪ್ಪೆ. ಆ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ‘Hills like White Elephants’ – ಒಂದು ಕತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಹೆಂಗಸರೇ ಇಲ್ಲ! ಈ ಕತೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಂಗಸಿನ ಮೇಲೆ ಗಂಡಸು ನಡೆಸುವ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ದಬ್ಬಾಳಿಯೇಯ ವಸ್ತು. ಕಥಾನಾಯಕ, ನಾಯಕಿಗೆ ಧಮ್ಮಿ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ – ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇವಳ ಸೈರ್ಹ ಸಂಬಂಧ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಿಂದರೆ, ಅವಳು ಗಭ್ರಪಾತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಬುರೂ ಮೊದಲಿನತೆ ಸೈರ್ಹಿಯಿಂದ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಕೊನೆಗೂ ಕಥಾನಾಯಕ ಆ ಗಂಡಸಿಗೆ ಶರಣಾಗಿಬಿಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಪರಿಣತಿಗೆ ಅವನ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು 15 ವರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟದಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಿನ್ನ ಅಧಿನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕೊ, ಅವಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪರಿತಃಖಿನವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನ ಯಾವತ್ತು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆಯ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಎಳ್ಳುರಿರಿಬೇಕು – ಅವಳು ಹಾಸಿಗೆಯ ಸುಖಿಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಿಗುವಿರಿಬೇಕು... ಇಂಥವೇ ಆವೇಮತ್ತುಗಳು! ಮೇಫಿನಾದನ್ನು ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುರಕಾಮಿಯು ಹೇಳುವುದು ಅದನ್ನೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪ್ಪ ಖಾರ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಅವನರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅದನ್ನೇ ಆಗಿತ್ತು.